

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2021. május 23.
(pünkösd vasárnap)**

Horváth Géza

LÉLEK SZERINT JÁRJUNK!

Énekek: 370; 373,1,4-8; 440,13-14

Alapige: Róm 8,11-12

Imádkozzunk!

Hálás szívvel magasztalunk téged, mennyei Atyánk, mert beteljesítetted ígéretedet, amit Jézus Krisztus is megerősített, hogy elküldi a Lelket. Köszönjük, hogy azon a pünkösdön valóban megtörtént Jeruzsálemben, amikor kettős tüzes nyelvek ültek az apostolokra, és mennyei erővel ruháztattak fel. Az a mennyei erő ahhoz kellett, hogy vállalják és bátran hirdessék az evangéliumot, amely arról szól, hogy úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, az ne vesszen el, hanem örök élete legyen. Hadd köszönjük meg neked, hogy azóta is a Szentlélek által, erejével, hatalmával hangzik az evangélium nemzedékről nemzedékre, időről időre! Köszönjük, hogy a föld országában hangzik ma is ez az evangélium, és hogy valamikor így hallottuk meg sokan, és végezte el bennünk is a Szentlélek az ő drága munkáját.

Szeretnénk most kérni, hogy hadd értsük az ünnep tartalmát, üzenetét ma is a megszólaló ige által! Hadd köszönjük meg, hogy az Újszövetségben is olyan sok ige, tanítás van a Szentlélekről, a Szentlélek munkájáról! Bocsásd meg, hogy időről időre erről az egyház is elfeledkezik! Hadd kérjünk az ének szavával, hogy jövel mihozzánk, és részeltess ajándékaidban! Hadd ruháztassunk fel mi is a Lélek által erővel a mindennapok harcaira, küzdelmeire! Végy körül most bennünket, szakaszd el szívünket a sok hiábavalóságtól, a csalárd világtól, hogy az igének ne csak hallgatói legyünk, hanem megtartói és cselekvői is! Végezd ezt a munkát is, szeretetedért kérünk!

Ámen.

Igehirdetés

Isten igéjét olvasom, és Szentlelke segítségével hirdetem a Rómabeliekhez írt levél 8. fejezetének a 11. és 12. verséből, ahol így van megírva az írott ige: *„De ha Annak a Lelke lakik bennetek, a ki feltámasztotta Jézust a halálból, ugyanaz, a ki feltámasztotta Krisztus Jézust a halálból, megeleveníti a ti halandó testeiteket is az ő ti bennetek lakozó Lelke által. Annakokáért atyámfiai, nem vagyunk adósok a testnek, hogy test szerint éljünk...”*

Szeretettel köszöntöm a testvéreket pünkösd ünnepe alkalmából, és bár már harmadik vasárnapja, hogy együtt lehetünk, mégis nagy öröm, hogy nem múlik el úgy az ünnep, hogy most gyülekezeti közösségben és személyes találkozások vagy az úrvacsora közös vétele alkalmával legyünk együtt!

A Rómabeliekhez írt levél 8. fejezetéből olvastam az igét, és szeretném még több más helyről is megnézni veletek együtt azt a gondolatot, amelyet valahogy úgy lehetne megfogalmazni, hogy „a Lélek győzedelme a testünk fölött”. Sokféleképpen lehet beszélni a pünkösdről. Ma olyan oldaláról közelítenék meg a pünkösd ünnepének tartalmát, lényegét, a Szentlélek munkáját, amelyet viszonylag kevésszer szoktak kiemelni. Utána néztem, és az előbb felolvasott szakaszból nagyon sok prédikációt, igehirdetést találtam, de erről a gondolatról nagyon keveset.

Tulajdonképpen arról, amit nagyon sok helyen mond a Szentírásban nekünk az apostoli tanítás, hogy a test a Lélek ellen vitézkedik. Hogy Isten Lelkének a győzedelme hogyan valósul meg a hívó ember életében; hogyan győzhetjük le azt a testet, amellyel egy életen keresztül harcolnunk kell! És tulajdonképpen, ha megnézzük a Rómabeliekhez írt levél 8. fejezetét, akkor megláthatjuk, hogy az apostol milyen jól, és milyen mélyen tanít bennünket a Szentlélek ezen munkájáról és erejéről!

Az 1. fejezet azzal kezdődik, hogy Pál apostol az evangéliumot akarja hirdetni, aztán rátér arra, hogy mi ennek az evangéliumnak a tartalma. Hogy miről is szól az evangélium, amely zsidónak, görögnek egyaránt újjáteszi, újjászüli az életét a Szentlélek által. Nem azzal kezdi tehát Pál apostol, hogy kicsoda a Szentlélek és mi a munkája, hanem elindul az alapoktól, hogy miért van rá szükségünk, és hogyan lakozik a Szentlélek a hívóban. Halottak vagyunk a mi bűneink miatt; Krisztus megelevenít, és utána beszél az apostol fejezeteken keresztül arról a Rómabeliekhez írt levélben, hogy „a hívők és a bűn”; „a megigazultak és a törvény”. A 8. fejezet pedig a megigazult hívók életéről szól, tehát arról, hogy hogyan élnek a hívők a gyülekezetben és a mindennapokban.

Éppen ezért, nem az az első üzenete a Szentírásnak, hogy teljete be Lélekkel, hanem az, hogy *éljete Krisztusban és Krisztus tibennetek!* A János evangéliuma 15. fejezetében mondja az Úr: „Maradjatok énbennem és én tibennetek!” Tulajdonképpen, amikor a Szentlélek áldásáról beszél az ige, akkor azt mondja: ez azért szükséges, mert így lehetséges a hívónek a Krisztusban élni. Így lehetséges a hívónek a Krisztusban harcolni. Ezért olyan fontos nekünk a 8. fejezet, mert eljut odáig az apostol, hogy leírja a gyülekezetnek: ez magatoktól nem fog menni! Viszont a 26. versben olvassuk, hogy segít a Lélek a mi erőt-

lenségünkön. Nehogy azt gondold, hogy akik Krisztus Jézusban vannak, azok már nem mennek ítélet alá; nincs kárhóztató ítélet azért, mert „a Jézus Krisztusban való élet lelkének törvénye megszabadított engem a bűn és a halál törvényétől!” De a Krisztus ítélőszéke előtt meg kell állni a hívőnek, hogy „megjutalmaztassék aszerint amit e testben cselekedett.”

Pál azt akarja ezzel mondani, hogy: igen ám, de neked, mint megszabadított hívőnek, élned is kell a Krisztusban! Nem elég csak azt tudni, hogy ő maga az élet: nékem az élet Krisztus; hanem azt akarja az apostol, hogy testvér, akkor a Lélek ereje, hatalma és munkája vezessen téged az utadon a hívő életben! Vezessen téged akár a gyülekezetben, akár a gyülekezeten kívül élsz! Majd meg fogjuk látni, ha Isten segít bennünket, hogy mennyire reális képet alkotott az apostol az akkori gyülekezetekről, milyen probléma volt ez!

Először is, hadd szóljak azért arról, hogy a Szentlélek realizálja bennünk mindazt, ami különben csak egy tan lenne, de így életté válik! A Szentlélek nélkül csak beszéd hangzana el, de a Szentlélek által hirdetett ige lesz. Különben a Szentírást csak úgy látnánk, és úgy néznénk, mint ahogy az irodalmárok nézik, mint nagyszerű irodalmi alkotást. Lélek nélkül valóban, de Lélekkel együtt a hívőnek már arról szól a Szentírás, hogy Isten szereti a bűnös embert, és Krisztusban lehajolt hozzá. A Szentlélek nélkül az ember számára a Biblia csak egy erkölcsstan-könyv lenne! A Szentlélekkel együtt azonban nemcsak erkölcsi tanítások gyűjteménye, hanem megmutatja, hogy a megváltottak milyen hálával tartoznak a szabadításért! Milyen hálával tartozom azért, mert Krisztusban Isten eltörölte az én bűneimet, örök életet és üdvösséget adott nekem, és a Lélek így vezet engem az ő munkájában!

Úgy is szokták mondani a teológusok, hogy az objektív váltságot szubjektívvá teszi az én számomra úgy, ahogy itt az apostol mondja: a Krisztusban való élet lelkének törvénye megszabadított engem. Ismerős ez, amikor nem többes számot használ, és nem azt mondja, hogy bennünket – milyen nagyszerű –, hanem azt mondja: engem. Mivel engem megszabadított, azért vagyok én Isten gyermeke. Mivel adta nekem az ő Lelkét, azért vagyok az ő fia, azért vagyok örökös, és azért minden az enyém. Azért, mert ilyen személyessé akarja tenni, hogy Krisztus az enyém.

Az első pünkösöd ezt jelentette, amikor Péter apostol erről beszélt, és szíven találta őket az ige! Mintha szíven találták volna őket, és kezdték kérdezni, hogy akkor mit cselekedjünk! A pünkösöd azt jelentette ott, azoknak az embereknek, hogy: itt rólam van szó. Itt nemcsak nekem szól Péter apostol, itt nemcsak nekem szól az ige, hanem itt rólam szól. Valaki ismer engem. Valaki tud rólam. Valaki tudja, hogy ki vagyok, milyen vagyok, és valaki elmondja az ő tervét, hogy mit akar velem. Így ez a váltság enyém lesz az Isten Lelke által. Valaki így mondta – nagyon tetszett nekem – az egyik igehirdetésben, hogy „Isten üdvrendje, amibe beletartozik a pünkösöd is, az Isten mentőakciójának kiteljesedése.” Tényleg így van, nem?

Ezt mondják nekünk az üdvtörténet eseményei: az Isten mentőakciója, amelyet a paradicsomi eset után, a bűneset után Ádám és Éva leszármazottai-

nak Isten elkészített az Ő örök tervében, az valóban kiteljesedik, és valóban beteljesedik. Ezért kezdi az apostol a 8. fejezetet úgy, hogy „akik Jézus Krisztusban vannak”. Miért lehetnek Jézus Krisztusban a gyülekezet hívő tagjai? Azért, mert Krisztus befogadta őket. És hogyan folytatja? Akiben meg Jézus van; vagyis, nemcsak befogadta őket a Krisztus, hanem belépett a hívők életébe. Belépett a szívükbe, úgy, ahogy Zákeusnak mondta: „ma nékem a te házadnál kell maradnom.”

A hívő élet ezt jelenti: Krisztus befogadott engem. Nem utasított el. Nem küldött el, mert „aki énhozzám jön, semmiképpen ki nem vetem”. Krisztus belép a hívők életébe, és lakozást vesz hit által. Ezért mondja az apostol: „lakozzék a Krisztus a hit által a ti szívetekben!” A hívő szív tehát nem azért boldog, mert a Szentlélek birtokba veszi, hanem azért, mert Jézus vette birtokba, aki Lelke által él benne. A karizmatikus mozgalmak ma ilyeneket hirdetnek, testvérek: „teljesedj be Szentlélekkel!” „Kapd a Szentlélek áldását!” „Szálljon rád a Szentlélek!” „Keresztelkedj meg a Lélekkel!” Mi meg azt mondjuk a Biblia alapján, amit Pál apostoltól tudunk a Szentlélek által, aki neki is kijelentette, hogy „maradj és élj a Krisztusban!” „Ha meghaltatok a Krisztussal, éljete is őbenne!” Ez a hívő program.

És hol van itt a Szentlélek? Hát a 26. versben! A Lélek segít a mi erőtlenségünkön, mert támogatás, támasz nélkül nem megy. A Krisztusban való élet megfoghatatlan lenne számunkra a Lélek tanácsa, világossága, vezetése nélkül, amely megmutatja nekünk ezt az utat. Így olvassuk: „akiket az Isten Lelke vezérel, azok Istennek fiai.” A Szentlélek majd vezetni fog, és legfőképpen segít a mi erőtlenségünkön. Nem úgy van, hogy majd mi összeszedjük az erőnket, nekiduráljuk magunkat, és akkor menni fog, ha nagyon akarjuk. Ezt a világ hirdeti. A Biblia meg azt hirdeti, hogy a Szentlélek azért adatott, hogy segítsen a mi erőtlenségünkön, támaszul legyen nekünk, mert ő az erőnek is a Lelke.

Éppen ezért, testvérek, a Szentlélek nemcsak újjászüli a hívőt, mint ahogy sokan ezt gondolják. Ez valóban így van, mert „újonnan szült minket élő reménységre” – mondja Péter apostol, de nemcsak újjászüli, hanem új természet részesévé is tesz bennünket. Hadd térjek vissza ahhoz a példához, amelyet nagyon sokszor használunk, de most megint el kell, hogy mondjam! Életem során elég sok gyümölcsfa csemetét elültettem. Amikor bemegegy az ember egy faiskolába, és válogat a csemeték között, akkor tudja, hogy az egy vad csemete, egy vad alany volt valamikor. Nagyon sok kis facsemetére rá is van írva kisbetűvel, hogy mi volt az alany, és hogyan nőtt a kis növény valameddig. Azért, mert nem mindegy, hogy milyen alany milyen talajt bír jobban, meg kevésbé jobban. Az nem a régi alany, mert azt már levágták, és csak a jó szemet, amivel beoltották, fogjuk nagybetűvel látni a facsemetén. Azt, amivel azt a kis fát beoltották, a nemes szemet, azért hogy jó gyümölcsöt teremjen. Ne csak kis apró, keserű vagy fanyar ízű gyümölcsöket, hanem nagy szeműt, édeset meg lédúsat, hogy az már kívánatos legyen!

Azért, testvérek, mert onnantól kezdve, hogy beoltják, a régit levágnak és kinő az új, ami már nemes, ez határozza meg a fát. Csak, ahogy szoktuk látni, a ré-

gi természet nem tűnik el végleg, hanem mindig helyet követel magának. A fákon ezt hívják általában vadhajtásnak. Ez alulról jön ki, a szem alól. Ez mindig törekszik, és bizony, ha a gazda nem figyel oda, és nem metszi le, nem távolítja el, akkor ez elveszi a fának az erejét, a termőképességét. Aztán végül elborítja az egészet, és ez a vad sokkal jobban nő, mint a nemes, mert nagyobb az életerejé.

Tulajdonképpen ezt a képet látva ismerjük meg a mi természetünket is. Mi is ilyenek voltunk. Az apostol milyen szépen használja: „Mert valátok régen sötétség, most pedig világosság az Úrban.” A hívő mindig tudja, hogy volt egy Krisztusba oltatás előtti élete: voltam. Pál apostol maga mondja magáról, hogy „voltam”. Utána így folytatja sokszor: „De vagyok.” Ezért én nem azt szoktam kérdezni, hogy mikor tértél meg, mert remélem, hogy ma reggel is megtértünk! Sokkal jobb lenne inkább azt kérdezni: mikor születtél újjá? Vagy, ahogy én kérdezem: hol történt a „voltam” és a „vagyok” fordulata? Hol történt az, amikor el tudtad mondani, hogy „voltam” és „vagyok”? Van-e ilyen pont az életedben, mert ennek viszont lennie kell!

Volt egy életem a Krisztusba való oltatásom előtt, és a Krisztussal való találkozásom olyan volt, mint a faiskolában, amikor a vad alanyba beoltják a nemest. A Krisztus szent, ártatlan és tiszta élete beoltatott az én nyomorult, halálra ítélt, termőképtelen vagy valamilyen kis vacak gyümölcsöt termő életembe. Onnantól kezdve ez a harc jellemzi a hívőt. Vagyis, a régi természet követel magának helyet, de az új természet is ott lesz. Hogy énekeljük az énekben? „Új teremtés vagy: vetkezd le a régit!” A régi mindig az új ellen tör. Ezek egymással ellenkeznek – mondja az ige.

A Római levél 8,1-13 verseiben tizenháromszor fordul elő, nem mindegyik versben, de vannak versek, amelyekben kétszer is előfordul a „test” szó. Itt szeretnék kitérni arra, amivel Pál e helyen foglalkozik, hogy a test a Lélek ellen vitézkedik! Általában mi csak odáig jutunk, ha valaki kér tőlünk valamit, hogy azt mondjuk: a Lélek kész, de a test erőtlen. De nemcsak erőtlen a test, hanem tökéletlen, huncut, aljas is, és ezt használja Pál apostol az ő leveleiben. A Galáciabeliekhez és a Korinthusbeliekhez írt levélben pontosan ezzel foglalkozik az apostol. A gyülekezet elé tárja: testvérek, én így látom kívülről, mint a ti lelki apátok, ezt a harcot, hogy látom a csata kimenetelét! Van, hogy az apostol azt mondja: testvérek, egészen meg vagyok rökönödve, amikor látom a csata kimenetelét, mert vesztesre álltok! Azt látom, hogy el fogjátok veszíteni ezt a harcot, mert a test felül akar kerekedni a Lelken, mert a test a Lélek ellen vitézkedik! Vagyis, Isten Lelke ellen, az isteni természet ellen, amit Isten akar az életemben munkálni.

A korinthusiaknak az 1Kor 3-ban azt mondja Pál: testvérek, nem testiek vagytok-e? „Még mindig tejnek italával táplállak titeket! Már régen kemény eledel kellene, de amikor vannak közöttetek pártoskodások, viszálykodások, nem testiek vagytok-e?” Mit látott az apostol? Azt, hogy a csata kimenetele kétes, mert a testiek, a testiség felülkerekedik, és elnyomja a Lelket, meg a Lélek drága ajándékait. Megakadályozza a gyümölcstermést, és tudjuk, hogy az apostol ezért használ olyan kemény szavakat.

Gondoljatok arra, amikor Pál a galatáknak egészen keményen mondja: „esztelenek vagytok, ó balgatag galaták; kicsoda igézett meg, hogy ilyen hamar felülkerekedett a test a Lélek fölé?” El fogjátok ezt a harcot veszíteni! Úgy látom, hogy a csata nagyon rosszul áll, a lelki harc, amibe küldtelek, amibe állítottalak titeket!” Miért? Azért, mert felnövekszik a testiség. A Galatákhoz írt levél 5. fejezetében az apostol még sokkal világosabban beszél, mert azt mondja: a test cselekedetei pedig nyilvánvalók, ezeket nem lehet elrejteni. Ezek láthatók voltak a gyülekezeti életen, a gyülekezeti kapcsolatokon és a közösségen: „A testnek cselekedetei pedig nyilvánvalók, melyek ezek: házasságtörés, paráznaság, tisztátalanság, bujálkodás. Bálványimádás, varázslás, ellenségeskedések, versengések, gyűlölködések, harag, patvarkodások, viszálykodások, pártütések, irigységek, gyilkosságok, részegségek, dobzódások és ezekhez hasonlók.”

Megdöbbentő ez a felsorolás, ahogy Pál apostol a galatáknak ezt leírja! De azért írja le, mert félti őket. Nem azért, hogy egy hamis képet állítson ki a gyülekezetről, hanem azért, hogy egy valós képet adjon. Az ő atyai szíve félti ezeket a galatákat. Tudjuk, hogy mit mondott nekik? „Amit Lélekben kezdtetek, most testben fejeznétek be?” Elkezdtétek a Lélek által, lelkiekben, most meg hova csúsztatok? A testiek felé. Felnőttek a vadhajtások. Nem igyekeztetek lemetezni.

Amikor a fákon a vadhajtás nő, mikor kicsi, még könnyebb levágni. Amikor már vastagabb, akkor nagyobb szerszám kell hozzá, esetleg egy fűrész. Akkor az embernek sokszor már kedve sincs hozzákezdeni, amikor látja a fán a rengeteg vadhajtást, a levélrügyeket, és hogy már nemes hajtás alig akad, amin termőrügy van. Akkor az ember azt mondja: ó, már nem is kezdek neki; és elveszti a harcot, elveszti a csatát. A test a Lélek ellen törekszik. Ezért kéri az apostol a gyülekezetet: testvérek, öldököljétek meg a ti földi tagjaitokat, amelyekből ez telik ki, amelyek erre irányulnak! Vegyétek fel a harcot ellene! Feszítsétek meg! Miért kell megfeszíteni? Azért, mert ez a régi természetünk nem tud és nem is akar se megjavulni, se megszentelődni. Azért mondja Pál, hogy ezeket kellene kiirtani, lemetzeni, levágni.

A pünkösöd a ma gyülekezeteit, a ma hívőit, engem és téged arra emlékeztet, hogy mi szerint élünk, mi szerint járunk. A Galáciabeliekhez írt levél 5. fejezetében így mondja az apostol: „Ha a Lélek által élünk, akkor a Lélek szerint is járjunk!” Tehát, ez azt jelenti, hogy ne csak az eszemmel meg a szívemmel tudjak valamit, hanem Isten Szentlelke tegyen késszé arra, hogy a szerint is járjak!

Megdöbbentő az olyan hívő, aki egyébként házsártos, meg békétlenséget szító, de arra büszke, hogy a napi csendességet megtartja! Igen, Lélek szerint élsz, megtartod a napi csendességet, de ez majd akkor is derüljön ki, amikor valakivel beszélsz! A kapcsolatainkban, a vonásainkban, a szemünk nézésében, a mosolyunkban! Realizálódjon az, hogy új természet részesei vagyunk! „Én, mint Krisztusba oltott ág” – mondja az énekünk – „Tőle vegyem tápláltatásom, Míg az élők közt lesz lakásom!” Amit Lélekben elkezdtünk, nehogy testben fejez-

zük be! Ezért kell a régi természetet állandóan megfeszíteni. Akik Jézus Krisztuséi, azoknak az a jellemzője, hogy a testet megfeszítették indulataival és kívánságaival együtt.

Adja az Úr, testvérek, hogy ebben a megfeszítésben, ebben a naponkénti öldöklésben, amit Pál mond, hogy öldököljétek meg azért a ti földi tagjaitokat, élen járjunk! Erről beszél az apostol, hogy ez a kétféle erő munkálkodik a hívőkben. Ez a harc folyik a kétféle természet között. Azt mondja a 8. fejezetben: testvérek, olyan jó, hogy van Krisztusunk, aki az ő erejével az ő kezében tart bennünket! Egy egyszerű példával hadd szemléltessem! Ez a Biblia, ami itt van a kezemben, miért nem esik le a földre? Azért, mert a kezemben van annyi erő, hogy megtartsa, és hiába hat rá a gravitáció törvénye. Ha ez a kéz nem lenne itt alatta, akkor leesne. Van egy nagyobb erő, ami megtartja, és addig, míg ez a kéz tartja, ellenáll a gravitációnak, nem eshet le.

Valahogy ebben látom azt, hogy segít a Lélek a mi erőtlenségünkön. Hatalmas kézzel tart engem kezében a Megváltó. Olyan drága ígéret, amikor azt mondja, hogy az ő kezéből bennünket nem ragadhat ki senki! Igen, így járd a hétköznapokat, testvérem, hogy hat rád a törvény! Amikor a szemed látásában jársz, az elméd, az agyad akarataiban, a vágyaidban vagy a kívánságaidban, gondold mindig erre: igen, hat rám egy törvény! A világ törvénye, a test törvénye, az őemberünk törvénye. De jusson eszedbe, hogy van egy másik törvény, egy másik erő, amelyik ezt felülmúlja, amelyik hatalmasabb ennél, és ez a hatalmas erő tart meg, hogy Lélek szerint tudjunk járni! Isten Szentleke szerint, Isten teljes tetszésére és méltón őhozzá.

A múltkor bementem egy órás üzletbe, és ott néztem az órákat a falon. Majdnem minden óra ketyegett, járt, de voltak olyan órák, amik nem ketyegtek, nem jártak. Az inga nem ment jobbra, balra. Kérdeztem az órást: ezek az órák rosszak? Ő azt felelte: nem, azok is jók, csak most nincsenek felhúzva, és nem járnak. Nem mutatják a pontos időt. Arra gondoltam, hogy ilyen Isten gyülekezete is. Azok a hívők, akik járnak, mozgásban vannak, akik mutatják nem a pontos időt, hanem a pontos utat a Krisztushoz, azok csak azért működhetnek, és azért mutathatják a pontos utat a Krisztushoz, mert egy kívülről jövő erő, a Léleknek az ereje mozgásba hozta, működőképesé tette őket! Hogy ne csak az a kitűnően megalkotott óramű legyen, amelyiknek csak egyetlen baja az, hogy nem működik, nem jár.

Amikor az Isten Lelke belenyúl az életedbe, amikor kinyitja a szívedet az evangélium hatalmas tanítása előtt és mozgásba hoz a Krisztus, akkor ne felejtse el, hogy egy kívülről jövő erő, egy mennyei erő is eltölt majd téged, mozgásba hoz, és működőképes leszel! Lesz egy olyan természeted, amely megkülönböztet azoktól, akik nem jöttek működésbe, akiket nem hozott lázba az evangélium üzenete. Akik azt mondták Jézusnak, hogy „kemény ez a beszéd”, meg akik elfordultak Keresztelő Jánostól, mert nem tetszett nekik a kemény, a nehéz igazság. A Szentlélek, mozgásba hozott. Hadd kérdezzem meg, hogy milyen a te szíved? Ketyeg-e Krisztusért? Jár-e, működik-e, mert Krisztus azt akarja az ő Lelke által, hogy téged, meg engem is, belülről eltöltsön! Ó, ma ezen a pünkösöd

LÉLEK SZERINT JÁRJUNK

ünnepen kérjük: „Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel! Isten élő Lelke, jöjj, áldva szállj le rám!”

Ehhez a harchoz adjon az Úr nektek is, nekem is erőt, mert a test a Lélek ellen vitézkedik! És amit Lélekben kezdtünk, azt nehogy testben fejezzük be, hanem tudjuk és valljuk: segít a Lélek a mi erőtlenségünkön!

Ámen.

Imádkozzunk!

Drága Urunk, Úr Jézus Krisztus, köszönjük, hogy a Lélek rólad tett bizonyosságot. Köszönjük, hogy téged hirdetett, mint megfeszítettet, és akiben elindult az új élet, az azért indulhatott el, mert meglátta, hogy valaki eleget tett az Atya előtt érettem, érettünk. Valaki kifizette a váltságdíjat, és valakinek az erejével, az Ő erejével új életben tudunk járni. Köszönjük, ó, áldott Szentlélek, hogy Jézus Krisztus ígérete szerint velünk maradsz örökké. Köszönjük, hogy a te gyermekeidtől nem vonod vissza a te Szentlelkedet, de köszönjük neked, hogy figyelmeztetsz: testiségünkkel, régi természetünk felerősödésével megsomoríthatjuk a Szentlelket.

Köszönjük, hogy ezen a pünkösdőn is kérhetünk tőled áldott megújulást, új erőt, Urunk. Amikor már a mi óránk, a mi egész működőképes új természetünk kezdene meglanyhulni, lelassulni, elfásulni, megfáradni, akkor kérhetjük tőled, hogy újból avatkozz be az életünkbe! A te Lelkeddal töltsd fel és tölts be bennünket! Így kérte a te néped mindig, hogy „adj új erőt, Urunk, ó, nyújtsd ki szent kezed!” Köszönjük, hogy ez elég arra, hogy bennünket addig támogasson, míg majd ezt a testet le nem vethetjük, vagy míg vissza nem jössz, Úr Jézus, az ég felhőivel. Hadd készüljünk erre, és engedd meg, hogy ezt a nemes harcot meg tudjuk harcolni, és elnyerhessük az örök életet, a mennyei koronát, amit te ígértél a téged szeretőknek!

Kezedbe tesszük, Urunk, ezt az ünnepet, hadd legyenek minél többen, akik megértik ennek a lényegét, tartalmát! Kezedbe tesszük, Urunk, betegeinket, gyászolóinkat. Kezedbe tesszük a fiatalokat, gyermekeket. Eléd hozzuk a munkába menőket. Köszönjük neked a járvány enyhülését. Kérünk téged, hogy szüntesd meg végleg, hogy újból berendezhessük teljesen a templomot a székekkel, és kérünk, hogy te készíts szíveket, akik elindulnak keresni téged, az egyedül igaz Istent, és az Úr Jézus Krisztust!

Ámen.

440,13 ének

13. Isten ártatlan Báránya, Méltó vagy, hogy végy áldást,
Mert érdemed azt kívánja, Végy tőlünk hálaadást!
Végy örök dicsőséget, Hatalmat, tisztességet,
Mert értünk megölettedél, Atyádnak eleget tettél.